

Vésztő, 1893. január 9. – Vésztő, 1956. február 26.

Agrárproletár-családból származott, apja uradalmi részes arató volt. Hat elemiit végzett. Az első világháborúban katona. 1922-ben ő örökölte a 4 kat. holdat; hogy családja megélhetését biztosítsa, felesben földet bérelt. 1924 és 1927 között 18 kat. hold földet vásárolt gróf Wenkheim Ferenc uradalmából. Felesége örökségével és vásárlásokkal az 1940-es évek elején már 40 kat. holdon gazdálkodott. Már huszonhat éves korában beválasztották a vésztői kiskaszinó és a munkásegylet választmányában. 1926-tól a képviselő-testület tagja. A Vésztői Kisgazdakör alelnöke, majd elnöke. A Vésztő és Vidéke Tejszövetkezet és a Hangya szövetkezet felügyelőbizottságának az elnöke, illetve a tagja. Beválasztották a helyi hitelszövetkezet igazgatóságába is. 1939-ben bekerült a falu előljáróságába. A református egyház presbitere. 1930-ban Békésen részt vett a Független Kisgazdapárt alakuló nagygyűlésén. Az országos nagyválasztmány, majd 1939-től az intézőbizottság tagja. 1929-től a Békés vármegyei törvényhatósági bizottság tagja. 1938-tól az FKGP egyik országos szervezőtitkára. 1941 és 1944 között a Magyar Parasztszövetség országos titkára. 1943-ban jelen volt a szárszói találkozón. Ellenzéki és németellenes magatartása miatt 1944-ben Kistarcsára internálták. 1944 decemberében újjászervezte a kisgazdapárt vésztői szervezetét, 1945-1947-ben társelnök. 1944. december 21-étől a helyi nemzeti bizottság és az előljáróság funkcióját átvevő ötös bizottság tagja. Újra bekerült a vésztői képviselő-testületbe, majd 1945. március 22-én a Békés vármegyei törvényhatósági bizottságba. Pártközi megállapodás alapján 1945. június 24-én Vas megyei mandátummal beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Szeptember 6-tól a parlament egyik jegyzője. 1945 tavaszától ismét az FKGP országos szervezőtitkára. 1945. augusztus 20-án beválasztották a párt országos intézőbizottságába. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon, 1947. augusztus 31-én pártja, majd 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront országos listáján ismét mandátumot szerzett. Nagy Ferenc 1947. június 2-i lemondása után megnőtt a pártbeli szerepe. 1948. április 17-étől az FKGP Politikai Bizottságának a tagja és a párt egyik központi titkára, majd 1949 januárjában átvette a pártközpont területi szervezési osztályának a vezetését. 1948 szeptemberétől 1949. május 22-ig az Országos Szövetkezeti Tanács, 1949-től 1953-ig a Magyar Függetlenségi Népfront Országos Tanácsának a tagja. Később az ekkor már csak 18 kat. holdnyi földjével belépett a vésztői térszbe, haláláig ott dolgozott.